

Oponentský posudek na diplomovou práci
Dora Krátká
Roztocký masopust

Diplomová práce **Roztocký masopust** Dory Krátké mne velmi zaujala. Lituji jen, že jsem se dosud roztockého masopustu nikdy nezúčastnila a chybí mi tak přímý zážitek. Odradily mne bohužel obavy z davů, které zažívám každoročně při masopustu žižkovském a nemám to ráda. Na Žižkově se ovšem masopust stal dávno institucionalizovanou záležitostí, kde radnice objednává umělce a muzikanty pro obveselení obyvatel i turistů a publicitu městské části. My obyvatelé Žižkova jsme konzumenty, ne spoluúčastníky.

Proto mne těší slyšet, že v Roztokách komunitní, sousedský duch slavnosti přetrvává a místní se cítí stále naplněni, ne převálcováni. Závidím roztockým jejich soudržnost a vztahy, které si za dobu trvání masopustu vybudovali. Moc mne potěšilo například dozvědět se o jejich postupném vytváření dolnopovltavského kroje. Myslím, že našli způsob, jak je třeba v současnosti zacházet s tradicí a folklórem; nejen ji pietně udržovat při životě, ale spoluvytvářet ji a skutečně jí být.

V Dorčině práci oceňuji, že přehledně i erudovaně popisuje průběh masopustu, jeho jednotlivé prvky a paralelně ho uvádí do vztahu s masopustní a maškarní tradicí v Čechách i jinde. Je tu znát její dlouhodobá zkušenost, až srostlost se slavností. Chválím také zařazení výpovědí účastníků - spoluvůrců a organizátorů masopustu, které v přesné míře doplňují jednotlivé kapitoly.

Vyvstala mi však jedna otázka, na kterou bych byla ráda hledala spolu s Dorou v její práci odpověď. A sice *proč* zrovna v Roztokách se to podařilo, co všechno je za tím? Zajímalo by mne pustit se hlouběji ke kořenům, více se ptát. Dozvědět se podrobnosti od zakladatelů. Možná tu paradoxně Dorku ovlivňuje její blízkosti ke zdroji, vše je pro ni důvěrně známé, ne však pro nás zvědavé čtenáře.

V závěrečné části práce mne zaujaly Dorčiny úvahy nad vztahem člověka ke krajině, nad tématem místa a domova atd. Škoda jen, že jsou tak stručné, přitom právě ony dávají celé práci potřebný přesah. Zároveň ale oceňuji, že se Dora drží konkrétností a planě nefilozofuje. Přesto se domnívám, že ještě trochu soustředěnější a rozvinutější propojení těchto úvah s konkrétními zkušenostmi z masopustu by práci prospělo.

A ještě poslední podnět: Vzhledem k tomu, že se jedná o diplomovou práci na katedře auroské tvorby, by myslím neškodilo věnovat se koncetrovaněji i otázce, jak se to v případě roztockého masopustu má, a v průběhu jeho dvacetileté historie mělo, s autorstvím, ať už kolektivním či individuálním. Bylo by jistě zajímavé, sledovat rození nových tradic i z této perspektivy.

Přes tyto drobné připomínky považuji diplomovou práci Dory Krátké za přínosnou a kvalitní a doporučuji ji k obhajobě.

Tereza Durdilová